

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

Fru Ellen Strange Petersen spurgte, hvordan det kunne være, at der var nogle museer, der skulle holdes uden for statens museumsnavn. Dertil vil jeg sige, at der er museer, der er så store og har en stab med en sådan sagkundskab og kapacitet, at det vil være fuldt forsvarligt at ordne sig på anden måde i sådanne særlige tilfælde.

Så skal jeg blot sige til fru Gunhild Due, der til sidst sagde, at der var en fare for, at det hele var lukket og aftalt på forhånd, at det ikke er anderledes, end at man i udvalget vil kunne komme med synspunkter og tanker, som kan repræsentere noget nyt, og som vil kunne slå igennem. Jeg finder det meget vigtigt, at vi i udvalget får en åben debat om typer af museer, om de udviklingstendenser, vi i det hele taget skal søge fremmet, og jeg vil meget gerne medvirke til, at man kommer rundt for at se museer og danne sig et indtryk af, hvad nyt der i øjeblikket er i gang i de forskellige dele af landet.

Niels Matthiasen: Jeg er meget glad for ministerens sidste bemærkninger, for jeg vil indrømme, at jeg også blev lidt ilde berørt ved fru Gunhild Dues bemærkninger om, at det hele var aftalt på forhånd, så der ikke kunne ske noget virkeligt arbejde. Jeg vil blot for god ordens skyld sige, at jeg udtrykkelig fremhævede som et fremskridt, at Louisiana var kommet ind under loven. Jeg tror ikke, ministeren har grund til at beklage sig over den støtte, socialdemokratiet i øvrigt har givet, når det har været nødvendigt at skaffe bevillinger til Louisiana, som fortjener al mulig offentlig støtte.

Dette med den nødvendige højde kan man definere på mange måder. For mig betyder det, at man kan imødekomme behovet for aktiviteter, der må vokse frem, at man kan skabe en rimelig kulturspredning i landet, så det ikke koncentrerer få steder, men kommer langt ud. Jeg har ikke sagt, at der ikke er udviklingstendenser i den nye lov. Det synes jeg tværtimod der er, og jeg er positiv over for dem. Men jeg synes nok, man kunne gå længere. Det, jeg prøvede på at efterlyse, var en samlet debat om en række af de spørgsmål, som blev nævnt under den sidste debat, museumsplanlægning, museumsfinansiering osv. Det fremgår

i hvert fald ikke af lovforslaget, at man har fået erfaringer på dette område. Men det kommer altså i udvalgsarbejdet.

Ellen Strange Petersen: Jeg vil gerne takke ministeren for svarene til mig. Det gør mig lidt ondt, at ministeren med hensyn til Århus kunstmuseum bare sagde, at det var derfor, museet var kommet i klemme. Jeg vil meget håbe, at ministeren vil være medvirkende til, at Århus kunstmuseum kommer ud af denne klemme. Det er netop et museum, der har de aktiviteter, som ministeren efterlyser i udstillinger, særarrangementer, mange uddannelsessøgende og pædagogisk virksomhed. Jeg synes, det ville være beklageligt, om man netop sådan et sted, hvor man har fået udviklet det, man har stræbt efter, skulle bremse det.

Med hensyn til orlogsmuseet siger ministeren, at det altså ikke harmonerer med lovforslagets titel. Det er rigtigt. Men var det bare kun titlen, kunne vi vel nok formå ministeren til at ændre den. Jeg er godt klar over, at det strider mod det princip i loven, at statens tilskud beregnes efter de stedlige tilskud, og da der altså ingen stedlige offentlige tilskud er til orlogsmuseet, kan det ikke passes ind. Jeg vil meget gerne have en tilkendegivelse fra ministeren om, at han vil søge at finde en løsning for orlogsmuseet. Jeg synes, at man skal skelne meget imellem, hvad der er egentlige museer, som har de egentlige museumsopgaver, både de historisk bevarende og de uddannelsesmæssige, og så museerne for de mere fritidsbetonede, blandede kulturelle interesser. Det er to vidt forskellige ting, og jeg mener, man skal passe på ikke at blande dem sammen.

Ministeren for kulturelle anliggender (K. Helveg Petersen): Når jeg tog hr. Niels Matthiasens betragtninger op, var det altså for at prøve på at overbevise hr. Niels Matthiasen om, at det ikke er særlig fornuftigt, hver gang vi diskuterer et lovforslag, absolut at skulle sige, at det ikke svarer til nr. 517. Der er meget af det, der står i betænkning nr. 517, som jeg meget gerne vil gennemføre, men som jeg erkender hører hjemme i mere langsigtede perspektiver, just fordi der er så mange andre samfundsopgaver, der skal løses. Så føjede jeg til, at når vi står over for museer såvel som andre kulturelle aktivite-